

VERSE VIS

Geëngageerde jonge christenen beleven hun geloof en getuigen daarvan

Samengesteld om de Wereldjongerendagen in Brazilië te verslaan, belandde Verse Vis nadien in het Vaticaan en in Jordanië, maar ook in Averbode en Ledegem. Het verhaal van de pennen achter deze **KERK & leven**.

Jozefien VAN HUFFEL
Het uitleggen op televisie of zelf de vragen stellen, bijvoorbeeld aan leeftijdgenoten van hier en elders of aan religieuzen. Bloggen en fotograferen. Dialogeren met een klas of een groep studenten, spreken voor een volle kerk of een kleine groep parochianen. De jongeren van Verse Vis deden het de voorbije jaren allemaal. Ze beschouwen het als evenwaardige vormen van getuigen. „We doen het om te laten zien dat gelovigen ook gewone mensen zijn en om anderen te doen nadenken over hun eigen identiteit als gelovige.”

Zoveel mogelijk televisiekijkers en krantenlezers moesten weten dat de Wereldjongerendagen aan de gang waren in Rio de Janeiro, zoveel mogelijk Vlaamse gelovigen moesten via foto's en blogberichten het gevoel krijgen dat ze er zelf bij waren. Dat was in een notendop het doel van Verse Vis toen het in juli 2013 als communicatieteam naar Brazilië trok.
Het opzet slaagde. En hoewel het in eigen land soms moeilijk bleek om, als groep vrijwilligers met veel andere engagementen, op geregelde basis inhoud naar buiten te brengen, bleef Verse Vis wel actief, ook met heel wat nieuwe leden. Het team versloeg onder meer de zomer van gelovige jongeren en sprak met Iraakse en Syrische vluchtelingen in Jordanië voor een televisiereportage. Nadat Verse Vis in de lente van 2014, tot zijn eigen verbazing, een interview met paus Franciscus versierde, gingen de jongeren ook op tientallen plekken

vertellen over dat avontuur én over jong en gelovig zijn.
Op die manier ontdekten ze ook in de praktijk wat getuigen kan betekenen en teweegbrengen. „Na een getuigenis op een school kreeg ik een persoonlijk bericht van een meisje van twaalf, die me bedankte omdat ze zich minder alleen voelde”, vertelt Wouter Rogiers. Kristien Spooren: „In Herentals is er een project waar mensen vertellen op de preekstoel. Ik mocht er het verhaal van Verse Vis vertellen. Een aantal vrienden kwam luisteren, maar de mooiste reactie kreeg ik van een oude man. Hij kwam me verlegen bedanken bij het drankje achteraf, tranen in de ogen. Ik praatte nog de hele avond met hem over het leven.”
„Een van mijn meest intense momenten was dan weer een getuigenis voor gepensioneerde zusters”, zegt Leni Linthout. „Ze hadden al de hele namiddag naar een ernstige lezing geluisterd en hadden het moeilijk aandachtig te blijven, maar zodra wij aan het woord waren, zag ik ze getuigen alleen nog maar glimlachen.” „Ik herinner me dat ik na Brazilië hoorde dat een tekst die ik schreef op een moment dat ik gewoon pen en papier pakte en mijn hart liet spreken, was voorgelezen in een viering”, zegt Claudia Verheyen. „Dat deed mij dan weer veel deugd.”
Is openlijk praten over het geloof dan altijd makkelijk? „Niet als mensen eigenlijk niet willen luisteren, maar vooral hun eigen overtuiging bevestigd willen zien”, vindt Spooren. „Dat zie je zowel bij studenten als bij ouderen, bij intellectuelen en bij arbeiders. En het is jammer, want de meest interessante gesprekken ontstaan tussen open mensen met een verschillende mening.”
„Voor mij is het vooral moeilijk om te getuigen binnen de familie. Enkel thuis heb ik nog het gevoel dat ik mezelf en mijn geloof moet verdedigen”, zegt Charlotte Braeckveldt. „Ik merk dat leeftijdgenoten veel meer open zijn ten opzichte van mijn levensbeschouwing, dus bij vrienden lukt het beter.”

Roel Steyaert aan een redactiecomputer, in overleg met Christof Bouweraerts over het voorgrondartikel. © Jozefien Van Huffel

Leni Linthout interviewde voor dit jongerennummer Wilfried Van Wilder (en zijn hond Belli). © Martine Croonen

Merijn Vincke getuigt voor de camera tijdens het bezoek aan vluchtelingen in Jordanië in 2014. © Jozefien Van Huffel

„Het kan moeilijk zijn voor een christen om naar buiten te treden, maar eens buiten kan hij wat meer in het licht staan. Paradoxaal genoeg maakt hij het zichzelf zo dus makkelijker”, vat Pieter Willemsen samen. „Dat is een kostbare bevrijding. Voor wie luistert, kan het dan weer een enorm verschil betekenen als hij ook maar ergens, via via,

getuigen over mijn eigen hobbelige parcours kom ik vaak dichterbij mezelf en bij God. Maar ook, en dat is wat het geloof me echt heeft bijgebracht, bij diep respect voor de visie van een ander. Getuigen tegenover jonge mensen vind ik erg belangrijk. Ze hebben vaak een enge visie op geloven, terwijl het heel open en uitnodigend kan zijn.”

„Getuigen is moeilijk als mensen enkel hun eigen overtuiging bevestigd willen zien”

Staks, in juli, trekt Verse Vis samen met heel wat Vlaamse jongeren naar de Wereldjongerendagen in Krakau, om ook over dat verhaal weer te getuigen. Koen Van den Bossche: „Vooral de vreugde die het hele gebeuren uitstraalt en het gevoel onderweg te zijn met een grote familie, trekken me aan.”
„Ik vind het een uniek evenement, een kans voor de Kerk om op een verfrissende manier in de schijnwerpers te staan”, zegt Charlotte Braeckveldt. „De dagen maken ook duidelijk dat je over de hele wereld verbonden kan zijn in geloof, zonder grenzen of vooroordelen”, zegt Wouter Rogiers. „Je praat er met onbekenden over wat je raakt.”

Advertentie

Een originele uitnodiging voor je schoolfeest en andere evenementen

en een leuk verslag achteraf

Maak zelf een krant op www.happiedays.be